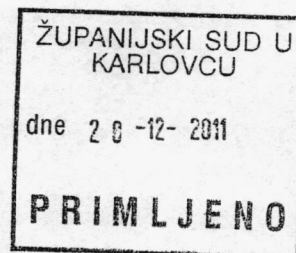

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

Broj: K-DO-4/03
 Karlovac, 22. prosinca 2011.
 LJFŠ/SV

K : 60/2011

ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU

KARLOVAC

Na temelju članka 42. stavka 2. točke 4. u svezi članka 203. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku (NN 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06), podižem

OPTUŽNICU

protiv

ZDRAVKA PEJIĆ, [REDACTED]

da je:

dana 12. studenog 1991. tijekom oružanog sukoba Republike Hrvatske i pripadnika JNA i pridruženih formacija tzv. „Martićeve milicije“ i TO Plaški u cilju odcjepljenja dijela državnog teritorija Republike Hrvatske i pripajanja istog tzv. „SAO Krajini“, kao jedan od pripadnika tzv. „TO Plaški“ protivno člancima 2., 4., 6. i 32. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. i člancima 50., članku 51. stavak 1., 2. i 3. i članku 75. stavak 1. i 2. Dopunskog Protokola Ženevskim Konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol 1) od 8. lipnja 1977. a nakon što su napadom na Saborski i okolne zaseoke spomenute postrojbe zauzele ta područja prilikom pretrage kuća kad su iz podruma jedne kuće u zaseoku Šolaje bile izvedene 4 civilne osobe u dvorištu te kuće muža i ženu Nikolu i Katu Dumančić po nacionalnosti Hrvate izdvojio i odmaknuo u stranu, te ih usmrtio rafalom iz automatske puške,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubio dvoje civila,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Stoga

predlažem

- 1) da se pred tim sudom kao stvarno i mjesno nadležnim održi glavna i javna rasprava,
- 2) da se na glavnoj raspravi izvrši uvid u zapisnike o ekshumaciji (3-6), zapisnike o identifikaciji (7-9), izvješće NCB (60-62), rješenje o obustavi izručenja (65-66) i dopise PU karlovačke (92-103),
- 3) da se na glavnu raspravu pozovu kao svjedoci Predrag Knežević (52-53), Ratko Grković (78-80) i Dubravko Vukelić (81-83).
- 4.) da se protiv Zdravka Pejića u trenutku uhićenja produlji pritvor temeljem odredbi iz članka 102 stavak 1 točka 1 i 4 Zakona o kaznenom postupku (NN 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06),**

Obrazloženje

Povodom kaznene prijave Policijske uprave karlovačke protiv Zdravka Pejić provedena je istraga zbog kaznenog djela činjenično i pravno opisanog u dispozitivu ove optužnice.

Tijekom istrage pribavljen je zapisnik o ekshumaciji izvršenoj temeljem naloga Županijskog suda u Karlovcu u Saborskom, na lokaciji- Popov šanac dana 26. listopada 1995. po Komisiji za zatočene i nestale Vlade RH i gdje su među ostalim ekshumirani i posmrtni ostaci Nikole i Kate Dumančić

Identifikacija ekshumiranih posmrtnih ostataka za oštećene vršena je u Zavodu za sudsku medicinu i kriminologiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu te je u zapisniku od sudskog vještaka dr. Stjepana Gušića potvrđeno da je izvršena identifikacija osobe za koju je utvrđeno da se radi o Nikoli Dumančiću, a u zapisniku i mišljenje koje je dao 14.11.1995. liječnik dr. Milovan Kotur izvršena je identifikacija Dumančić Kate.

Tijekom istrage saslušan kao svjedok Predrag Knežević izjavio je da je u studenom mjesecu 1991. bio u sastavu srpske policije prilikom zauzimanja Saborskog i sjeća se da su se u popodnevnim satima zatekli u zaseoku Šolaje kod Saborskog, a sa njime je među ostalima bio i Zdravko Pejić. U dvorištu jedne kućama u kojoj je živio čovjek srpske nacionalnosti vidio je dvoje ljudi – starijih, hrvate koji su se tu sklonili. Okrivljenik i sa njima Trbojević, Ratko, Grković, Kompar Duško i Dubravko Vukelić išli su po kućama pretresati. Dok je on u

odnosu na ovo dvorište bio udaljen oko 10 metara začuo je rafal i došao u to dvorište te vidio dvoje ubijenih ljudi i Pejića kako drži u rukama pušku i stoji kraj njih. Pitao je Zdravka Pejića zašto je to napravio, a ovaj je uperio pušku u njega i rekao mu je da će i njega. Radilo se je o starim ljudima koje je Ratko Grković prepoznao da su hrvati i možda da to nije rekao ne bi bili niti ubijeni.

Svjedok Grković Ratko saslušan je pred Okružnim sudom u Beogradu – Vijećem za ratne zločine zamolbenim putem. Isti je izjavio da je kritičnog dana bio u Saborskom i išao je uz tenkove. U zaseoku Šolaje vidio je da su sa desne strane iz podruma kuće izlaze civili. Nastavio je dalje i ubrzo je čuo iza sebe dva rafala, dok o samom ubojstvu ne zna ništa. On je inače bio pripadnik TO Plaški, a sa njime bio je i okrivljeni Pejić. Poznato mu je da su u Saborskom stradali civili, ali поближе o ovom događaju ne zna ništa.

I svjedok Vukelić Dubravko također je saslušan zamolbenim putem pred Okružnim sudom u Beogradu, Vijećem za ratne zločine. Izjavio je da je bio u izviđačkom vodu teritorijalne obrane Plaški, a sa njime je bio i okrivljeni Pejić. U napadu na Saborski učestvovali su svi pripadnici teritorijalne obrane, pa tako i on. Konkretni događaj mu nije poznat.

Iz foto elaborata sastavljenog dana 26.10.1995. vidljiva je ekshumacija leševa u mjestu Saborsko, lokacija 1 – Popov Šanac.

Rješenjem suda Bosne i Hercegovine broj :Ex- 53/07 obustavljen je postupak izručenja za okrivljenika Pejić Zdravka jer je državljanin Bosne i Hercegovine.

Okrivljenik je pokušao sakriti identitet navodeći kao godinu rođenja 1962. umjesto 1960. ali je u postupku identifikacije koja je provedena – DKT vještačenjem –koje je provedeno u BiH utvrđeno da se radi o istoj osobi (izvješće NBC-list 61).

Cijeneći utvrđeno činjenično stanje smatramo utvrđenim da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret.

Naime, iz provedenih dokaza neprijeporno je utvrđeno da su oštećenici Dumančić Kata i Dumančić Nikola ubijeno Okrivljenik Zdravko Pejić kao civilne osobe prilikom napada paravojnih srpskih postrojbi na mjesto Saborsko i okolne zaseoke. Isti su i ekshumirani među ostalim civilima iz jame na lokaciji Popov Šanac 1995., te da je provedena identifikacija mrtvih tijela (S.P. 59419 – 1340/95 i 59419-1342/95).

Iz iskaza svih saslušanih svjedoka proizlazi da je okrivljeni Pejić bio na mjestu događaja u vrijeme izvršenja ovog djela i to kao pripadnik TO Plaški.

Svjedok Predrag Knežević vidio je kad je okrivljeni ubio oštećene, odnosno čuo rafal i kad se okrenuo vidio dvoje ljudi kako leže na podu i kraj njih sa puškom Pejića a na njegovo pitanje zašto je to uradio pušku je uperio prema njemu i rekao da će i njega ubiti što potvrđuje da je upravo okrivljenik ubio oštećene.

I svjedok Grković Ratko potvrdio je da je okrivljeni išao sa njime u zauzimanju Plaškog, a isto tako iako nije vidio okrivljenog kad i da je to učinio izjavio je da je vidio da iz podruma neke kuće izlaze civili i to bake, a odmah je čuo i dva rafala što se dakle upravo poklapa sa vremenom, mjestom i načinom ovog ubojstva.

S obzirom na ove činjenice smatramo da je sa dovoljnom sigurnošću utvrđeno da je okrivljenik ubio navedene osobe i da je time počinio kazneno djelo ratnog zločina.

Djelo je počinjeno za vrijeme oružanog sukoba između Republike Hrvatske i paravojskih postrojbi.

Kako je notorna je činjenica da je postojao oružani sukob između Republike Hrvatske i pripadnika njezinih formacija sa jedne strane, te paravojskih jedinica tzv. SAO Krajine i JNA sa druge strane to nije potrebno ove činjenice posebno dokazivati.

Dana 8.10.1991. dakle prije kritičnog događaja Republika Hrvatska postala je samostalna država, pa je nesporno da se radi o međunarodnom sukobu.

Okrivljeni je navedene osobe ubio bez razloga i posebnog motiva, i jedini razlog bio je što su bili Hrvati. Naime, kao što je utvrđeno tu je bio još i vlasnik kuće koji je bio Srbin, no međutim njega okrivljeni nije dirao, pa upravo spoznaja da se radi o Hrvatima a što je u njegovoj prisutnosti rekao Grković bila je očito motiv da se iste ubije.

Postupajući dakle na opisani način okrivljenik je sa namjerom prekršio odredbe međunarodnog prava predviđene Ženevskom konvencijom i I Dopunskim Protokolom uz ovu Konvenciju koji se okrivljeniku i stavljaju na teret. Ove odredbe u bitnome navode da je u slučaju oružanog sukoba osobe koje izravno ne sudjeluju u neprijateljstvu zabranjeno u svako doba i na svakom mjestu ubijati, mučiti, vrijeđati i vršiti druge radnje prema njima.

Ove odredbe imaju blanketni karakter, a inkriminirane su u našem kaznenom zakonodavstvu i to u članku 120. stavak 1. OKZRH koji se primjenjuje u konkretnom slučaju.

Okrivljenik je opisani na način kršeći međunarodna prava za vrijeme oružanog sukoba ubio civilne osobe čime je ostvario i bitne elemente ovog djela.

Okrivljenik Zdravko Pejić je napustio RH a na prijavljenoj adresi u Bosni i Hercegovini je nepoznat i nije ga moguće pronaći što znači da se krije i sudu nije dostupan pa postoje osnovi za određivanje pritvora iz članka člana 102 stavak 1 točka 1 i 4 Zakona o kaznenom postupku (NN 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06).

Kako je djelo izvršeno za vrijeme oružanog sukoba i agresije na republiku Hrvatsku i da je okrivljenik ubio dvoje civila-staraca koji ni na koji način nisu sudjelovali u tim sukobima pritvor je opravdan i zbog posebno teških okolnosti navedenih u članku 102 stavak 1 točka 4 Zakona o kaznenom postupku.

Uvažavajući sve naprijed iznesene činjenice smatramo da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret pa se stoga ova optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu osnovanom.

Prilog: spis

ZAMJENICA
ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

Ljubica Fiškuš Šumonja